

**Procedury postępowania
w sytuacjach zewnętrznych i wewnętrznych zagrożeń
w Społecznej Szkole Podstawowej nr 10
im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego
Społecznego Towarzystwa Oświatowego w Warszawie**

Podstawy prawne

- Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r – Prawo oświatowe (Dz.U. 2017 poz. 59)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 31 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. 2018 poz. 2140)
- Ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o zmianie ustawy w zarządzaniu kryzysowym (Dz.U. 2009 nr 131 poz. 1076)
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. 1982 nr 35 poz. 228 z p.zm. – tekst jednolity Dz.U. 2002 nr 11 poz.109 oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz.U. 2002 nr 26 poz. 226)
- Ustawa z dnia 8 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz.U. z 2010 nr 81 poz. 529)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2015 poz. 1249)
- Ustawa z dnia 24 marca 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2022 poz. 764)
- Ustawa z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2009 nr. 144 poz. 1175)
- Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26 sierpnia 2009 r. w sprawie przygotowania nauczycieli do prowadzenia zajęć edukacyjnych w zakresie udzielania pierwszej pomocy (Dz.U. z 2009 nr 139 poz. 1132)
- Zarządzenie Komendanta głównego Policji nr 1619 z dnia 2010 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich (Dz.U. KGP nr 11 poz.64)
- Statut Społecznej Szkoły Podstawowej nr 10 STO

Podstawowe regulacje dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa uczniom i pracownikom szkoły

1. Zasady postępowania zapisane w procedurach powinny być znane wszystkim uczniom, nauczycielom oraz pozostałym pracownikom szkoły i bezwzględnie przez nich przestrzegane.
2. W sytuacjach objętych procedurami uczeń ma obowiązek podporządkować się poleceniom wszystkich pracowników szkoły.
3. Szkoła planuje i organizuje coroczne ćwiczenia dla wszystkich pracowników szkoły w celu doskonalenia umiejętności postępowania zgodnie z ustalonymi procedurami (udzielanie pierwszej pomocy, próba ewakuacji).
4. Pierwszej pomocy udzielają w szkole pielęgniarka oraz nauczyciele lub pracownicy niepedagogiczni, którzy są świadkami zdarzenia.
5. Szkoła współpracuje z rodzicami w każdym przypadku naruszenia przez ucznia obowiązujących w szkole zasad bezpieczeństwa.
 - Rodzice ucznia są niezwłocznie powiadamiani o każdym przypadku naruszenia przez ucznia obowiązujących w szkole zasad bezpieczeństwa.
 - Wychowawca, w porozumieniu z psychologiem lub pedagogiem szkolnym, przeprowadza z uczniem rozmowę interwencyjną. Ustala termin spotkania z uczniem i jego rodzicami, omawia plan działania wobec ucznia oraz zasady współpracy szkoły i rodziców. Uczeń w obecności rodziców podpisuje kontrakt i zobowiązuje się w nim do przestrzegania określonych w kontrakcie reguł. Wychowawca monitoruje respektowanie postanowień kontraktu.
6. W razie nieobecności dyrektora w szkole, decyzje wymagające natychmiastowej interwencji podejmuje wicedyrektor, a w razie jego nieobecności osoba wyznaczona przez organ prowadzący.
7. W przypadku zagrożenia zdrowia ucznia szkoła zapewnia mu należyłą opiekę (pierwsza pomoc przedmedyczna, wezwanie karetki pogotowia ratunkowego).
8. W sytuacji, która wymaga natychmiastowej interwencji innych osób, nauczyciel prowadzący zajęcia lub pełniący dyżur w czasie przerwy, niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu dyrektora. Wysyła w tym celu do sekretariatu innego ucznia, wykonuje telefon do sekretariatu szkoły albo prosi o pomoc innego nauczyciela.
9. Karetkę pogotowia szkoła wzywa:
 - w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia,
 - w sytuacjach nagłych, które mogą skutkować istotnym uszczerbkiem na zdrowiu.
10. Policję szkoła wzywa, gdy:
 - zachowanie ucznia i/lub dorosłych zagraża ich bezpieczeństwu lub bezpieczeństwu innych osób,
 - znaleziono na terenie szkoły niebezpieczne materiały, podejrzane przedmioty i/lub substancje,
 - jest podejrzenie, że uczeń może posiadać środki odurzające lub inne niedozwolone,
 - do szkoły wtargnął napastnik (terrorysta),
 - uczeń popełnił czyn karalny.

11. Jeśli zachodzi obawa, że dane zdarzenie może zagrozić życiu lub zdrowiu osób przebywających w budynku szkolnym (np. wybuch pożaru, zagrożenie skażeniem niebezpiecznymi środkami chemicznymi lub biologicznymi, podejrzenie podłożenia ładunku wybuchowego, wtargnięcie napastnika do szkoły), dyrektor zarządza ewakuację uczniów i pracowników zgodnie z instrukcjami zawartymi w „Procedurze ewakuacji z budynków Społecznej Szkoły Podstawowej nr 10 im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego Społecznego Towarzystwa Oświatowego w Warszawie”.
12. Gdy następuje bezpośrednie zagrożenie życia, nauczyciel sam podejmuje decyzję o ewakuacji, nie czekając na ogłoszenie alarmu.
13. Alarm jest sygnałem, który uruchamiany jest wyłącznie w przypadku podjęcia decyzji o ewakuacji. Powinni go znać zarówno uczniowie, jak i pracownicy.
14. Po ogłoszeniu w szkole alarmu każdy uczeń powinien:
 - słuchać i wykonywać dokładnie polecenia nauczyciela,
 - zachować spokój,
 - niezwłocznie udać się z klasą na miejsce zbiórki drogą wskazywaną przez nauczyciela,
 - pomagać osobom słabszym,
 - nie lekceważyć zagrożenia nawet wówczas, gdy nie jest ono bezpośrednie.
15. W klasie, w której uczeń lub uczniowie złamali obowiązujące w szkole zasady bezpieczeństwa, mogą zostać podjęte działania interwencyjne i profilaktyczne przez osoby do tego przygotowane (psycholog, pedagog, pracownik policji lub straży miejskiej).
16. Wychowawca oraz pedagog/psycholog szkolny dokumentują działania swoje, szkoły i rodziców ucznia w dzienniku elektronicznym.
17. W razie nieobecności wychowawcy w szkole procedury obowiązujące wychowawcę przejmuje pedagog lub psycholog szkolny.

Sytuacje kryzysowe lub trudne wymagające interwencji i omówione w dokumencie

- I. Zagrożenie pożarem lub skażeniem substancją toksyczną.
- II. Podłożenie ładunku wybuchowego.
- III. Znalezienie na terenie szkoły podejrzanych przedmiotów lub substancji.
- IV. Wtargnięcie napastnika (terrorysty) do szkoły.
- V. Obecność na terenie szkoły osób niepożądanych, zachowujących się niewłaściwie.
- VI. Posiadanie przez ucznia przedmiotów niebezpiecznych.
- VII. Użycie przez ucznia przedmiotów niebezpiecznych.
- VIII. Wypadek podczas zajęć szkolnych, zajęć pozalekcyjnych oraz podczas przerw.
- IX. Uszkodzenie lub zniszczenie mienia szkolnego przez ucznia.
- X. Kradzież na terenie szkoły.
- XI. Posiadanie przez ucznia substancji psychoaktywnych.
- XII. Używanie przez ucznia substancji psychoaktywnych.
- XIII. Nagła niedyspozycja zdrowotna ucznia.
- XIV. Próba samobójcza na terenie szkoły lub poza szkołą.
- XV. Wagary, powtarzające się nieusprawiedliwione nieobecności na lekcjach.

- XVI. Oddalenie się ucznia od grupy w czasie wycieczki szkolnej na terenie miasta i poza miejscem zamieszkania.
- XVII. Samowolne oddalenie się ucznia ze świetlicy szkolnej.
- XVIII. Nieodebranie ucznia ze świetlicy szkolnej/brak kontaktu z rodzicami.
- XIX. Uczeń sprawiający trudności wychowawcze.
- XX. Zachowania agresywne ucznia lub osoby dorosłej.
- XXI. Czyn karalny popełniony przez ucznia.
- XXII. Przemoc fizyczna i/lub psychiczna w rodzinie.
- XXIII. Cyberprzemoc.
- XXIV. Korzystanie przez ucznia z telefonu komórkowego lub innych urządzeń elektronicznych na terenie szkoły.

Postępowanie w sytuacjach kryzysowych lub trudnych wymagających interwencji

I. Zagrożenie pożarem lub skażeniem substancją toksyczną

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem zdarzenia, odizolowuje uczniów od źródła zagrożenia i w razie potrzeby udziela pierwszej pomocy.
2. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły powiadamia o zdarzeniu dyrektora szkoły.
3. Dyrektor powiadamia o zdarzeniu odpowiednie służby ratunkowe (policję, straż pożarną, pogotowie ratunkowe) i organizuje ewakuację zgodnie z instrukcjami zawartymi w procedurze ewakuacji.
4. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły wyprowadza uczniów z miejsca zagrożenia na teren zbiórki określony w procedurze ewakuacji budynków. Obowiązkowo przebywa z uczniami do czasu zakończenia akcji.

II. Podłożenie ładunku wybuchowego

1. Osoba, która przyjęła zgłoszenie o podłożeniu w szkole ładunku wybuchowego, natychmiast zgłasza ten fakt dyrektorowi szkoły.
2. Dyrektor powiadamia policję, zarządza ewakuację i kieruje nią do czasu przybycia funkcjonariuszy służb zgodnie z instrukcjami zawartymi w procedurze ewakuacji.
3. Policja podejmuje dalsze kierowanie akcją. Wszyscy bezwzględnie wykonują jej polecenia.
4. Nauczyciel, który opiekuje się daną grupą uczniów, przebywa z nimi do czasu zakończenia akcji i informuje ich o przyczynie ewakuacji.
5. Po zakończeniu ewakuacji, dyrektor szkoły powiadamia rodziców o zaistniałej sytuacji przez dziennik elektroniczny.

III. Znalezienie na terenie szkoły podejrzanych przedmiotów lub substancji

Za podejrzane należy uznać przedmioty lub substancje o nieznanym pochodzeniu, np. przypominające narkotyk, materiał wybuchowy, żrący, nieznaną substancję chemiczną itp.

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który znalazł podejrzaną substancję lub otrzymał taką informację, zachowując środki ostrożności zabezpiecza substancję przed dostępem do niej uczniów i innych osób oraz ewentualnym jej zniszczeniem lub zabraniem do czasu przyjazdu policji.
2. O zaistniałym fakcie informuje dyrektora i podejmuje próbę ustalenia, do kogo należy znaleziona substancja.
3. Dyrektor wzywa policję, przekazuje jej zabezpieczoną substancję i informuje o szczegółach dotyczących zdarzenia.
4. Gdy sytuacja tego wymaga, dyrektor wydaje decyzję o ewakuacji uczniów i pracowników z budynku szkoły przed powiadomieniem policji.

IV. Wtargnięcie napastnika (terrorysty) do szkoły

Terrorysta to osoba posługująca się bronią lub próbująca wyeliminować osoby znajdujące się na określonym obszarze, w obiekcie lub budynku.

1. Osoba, która jest świadkiem wtargnięcia do szkoły osoby uzbrojonej lub otrzymała o tym informację, natychmiast zgłasza ten fakt dyrektorowi szkoły.
2. Dyrektor powiadamia o zdarzeniu policję oraz pogotowie ratunkowe.
3. Dyrektor analizuje sytuację, zarządza sygnał alarmowy nakazujący ewakuację z budynku szkoły.
4. Dyrektor kieruje ewakuacją do czasu przybycia policji zgodnie z procedurą ewakuacji.
5. Policja podejmuje dalsze kierowanie akcją. Wszyscy bezwzględnie podporządkowują się jej poleceniom.
6. Nauczyciel, który opiekuje się daną grupą uczniów, przebywa z nimi do zakończenia akcji.

Po zarządzeniu ewakuacji należy:

- zachować opanowanie i unikać paniki,
- zostawić plecaki w sali lekcyjnej,
- korzystać z wyznaczonej drogi ewakuacyjnej, szybko się po niej poruszać bez zatrzymywania i gwałtownego napierania na poruszających się z przodu,
- przeprowadzić uczniów do innego, wcześniej ustalonego obiektu w przypadku deszczu, śniegu lub zimna.

Jeżeli bezpieczna ewakuacja nie jest możliwa, należy:

- zamknąć drzwi klasy lub zabarykadować je,
- wyciszyć i uspokoić uczniów,
- wyciszyć, wyłączyć telefony komórkowe,
- zaopiekować się uczniami, którzy potrzebują pomocy,
- poinformować policję o zaistniałej sytuacji, wysyłając informację tekstową SMS,
- nie przemieszczać się,
- położyć się na podłodze z dala od drzwi i okien,

- zachować ciszę, nawet gdy padną strzały,
- podjąć walkę w przypadku wtargnięcia napastnika do pomieszczenia, która może być ostatnią szansą na uratowanie życia.

Jeżeli nie ma możliwości ewakuacji, ukrycia się w bezpiecznym miejscu lub zabarykadowania, należy:

- wykonywać bezwzględnie polecenia napastnika,
- uspokoić uczniów, zwracać się do nich po imieniu,
- pytać napastnika, gdy chcemy się zwrócić do uczniów,
- oddać mu przedmioty osobiste, jakich zażąda,
- nie udawać bohatera,
- nie zwracać na siebie uwagi,
- nie odwracać się do niego plecami,
- unikać kontaktu wzrokowego,
- poinformować napastnika o braku możliwości wykonywania poleceń (np. ze względu na ograniczenia fizyczne),
- nie ignorować napastnika, nie lekceważyć go, nie okazywać mu agresji.

W przypadku działań podjętych przez policję należy:

- nie uciekać z miejsca zdarzenia, nie wykonywać gwałtownych ruchów,
- nie pomagać służbom ratowniczym, nie dyskutować z nimi,
- położyć się na podłodze, trzymać ręce z otwartymi dłońmi, najlepiej na wysokości głowy,
- słuchać poleceń i instrukcji grupy antyterrorystycznej, poddawać się jej działaniom,
- odpowiadać konkretnie na pytania policjantów,
- po wydaniu polecenia wyjścia, opuścić pomieszczenie jak najszybciej i oddalić się we wskazanym kierunku,
- nie zatrzymywać się w celu zabrania rzeczy osobistych.

V. Obecność na terenie szkoły osób niepożądanych, zachowujących się niewłaściwie.

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który stwierdził niewłaściwe zachowanie osoby przebywającej w szkole, zwraca uwagę na jej zachowanie i prosi o opuszczenie budynku.
2. Gdy osoba niepożądana nie reaguje na upomnienia i prośby, nauczyciel lub inny pracownik szkoły zawiadamia o zdarzeniu dyrektora.
3. Dyrektor podejmuje mediacje w celu nakłonienia tej osoby do opuszczenia budynku, a w przypadku braku reakcji zawiadamia policję lub straż miejską.

VI. Posiadanie przez ucznia przedmiotów niebezpiecznych

Za przedmioty niebezpieczne uważa się: scyzoryki i noże, duże metalowe sygnety, łańcuchy, szpikulce, kije, lasery, straszaki broni, pałki gumowe lub plastikowe i inne przedmioty uznane przez nauczyciela za niebezpieczne.

1. Jeśli nauczyciel lub inny pracownik szkoły zauważy u ucznia niebezpieczne narzędzie lub uzyska informację, że uczeń posiada taki przedmiot, nakłania go, by go oddał. W przypadku odmowy, nauczyciel informuje ucznia, że ma obowiązek oddać przedmiot do depozytu.
2. Nauczyciel powiadamia o sytuacji wychowawcę, a w dalszej kolejności pedagoga lub psychologa szkolnego i dyrektora.
3. Wychowawca lub pedagog/psycholog deponuje niebezpieczne narzędzie w gabinecie dyrektora szkoły.
4. Wychowawca powiadamia rodziców o zdarzeniu i wzywa ich do odbioru narzędzia.
5. Dyrektor i wychowawca przeprowadzają z uczniem i jego rodzicami rozmowę uświadamiająco-dyscyplinującą. Informują o konsekwencjach, jakie uczeń poniesie.
6. Jeżeli uczeń odmawia oddania niebezpiecznego narzędzia, nauczyciel odizolowuje go od pozostałych uczniów, korzystając z pomocy innych pracowników szkoły, a dyrektor szkoły decyduje o konieczności zawiadomienia policji.
7. Dalsze postępowanie prowadzi policja.

VII. Użycie przez ucznia przedmiotów niebezpiecznych

1. Nauczyciel, który jest świadkiem użycia niebezpiecznego narzędzia lub otrzymał taką informację, stara się odizolować napastnika i poszkodowanego. Udziela poszkodowanemu pierwszej pomocy. Informuje o zdarzeniu pielęgniarkę i wychowawcę.
2. Pielęgniarka udziela poszkodowanemu pierwszej pomocy przedmedycznej, jeśli zachodzi taka potrzeba.
3. Wychowawca informuje o zajściu dyrektora oraz pedagoga/psychologa szkolnego.
4. Wychowawca lub pedagog/psycholog szkolny zabezpiecza niebezpieczne narzędzie i deponuje go w gabinecie dyrektora szkoły.
5. W sytuacji, gdy istnieje obawa, że zagrożone jest zdrowie i życie ucznia lub osoby dorosłej, pielęgniarka szkolna lub osoba wskazana przez dyrektora wzywa karetkę pogotowia ratunkowego.
6. Wychowawca we współpracy z pedagogiem/psychologiem szkolnym przeprowadza rozmowę z uczniem poszkodowanym i napastnikiem.
7. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców sprawcy zdarzenia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z uczniem w ich obecności i mówi o konsekwencjach, jakie uczeń poniesie.
8. Wychowawca informuje o zdarzeniu rodziców poszkodowanego ucznia i konsekwencjach, jakie poniesie sprawca zdarzenia.
9. Wychowawca lub osoba wskazana przez dyrektora wzywa policję, jeśli zachodzi konieczność zabezpieczenia śladów i ustalenia okoliczności zdarzenia.
10. Dalsze postępowanie prowadzi policja.

VIII. Wypadek podczas zajęć szkolnych, zajęć pozalekcyjnych oraz podczas przerw

1. Nauczyciel, który jest świadkiem wypadku lub otrzymał taką informację, niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, wzywa pielęgniarkę, a w razie zagrożenia zdrowia i życia – pogotowie ratunkowe.
2. Nauczyciel niezwłocznie powiadamia o wypadku rodziców ucznia oraz dyrektora szkoły. Informuje wychowawcę o okolicznościach zdarzenia i wypełnia kartę wypadku.
3. Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń, nauczyciel wyprowadza pozostałych uczniów z pomieszczenia i pozostawia miejsce wypadku nienaruszone. Powiadamia o sytuacji dyrektora szkoły.
4. Dyrektor zleca pracownikowi szkoły zabezpieczenie pomieszczenia do czasu dokonania oględzin przez zespół powypadkowy przez niego powołany.
5. Zespół powypadkowy przeprowadza postępowanie wyjaśniające i sporządza dokumentację powypadkową, w tym protokół powypadkowy.
6. Rodzice poszkodowanego ucznia mają prawo zgłosić swoje zastrzeżenia do jego treści w ciągu 7 dni od daty otrzymania dokumentu. Mają też prawo ubiegać się o rekompensatę finansową na leczenie i rehabilitację. Środki wypłaca ubezpieczyciel na podstawie np. aktualnego ubezpieczenia szkolnego NNW dla ucznia.
7. O każdym ciężkim wypadku dyrektor niezwłocznie zawiadamia organ prowadzący i współpracującego ze szkołą pracownika służby BHP.
8. O wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym dyrektor niezwłocznie zawiadamia prokuratora, policję i kuratora oświaty.
9. O wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia, dyrektor niezwłocznie zawiadamia państwowego inspektora sanitarnego.
10. W przypadku wezwania pogotowia ratunkowego, w szkole powinni przebywać rodzice poszkodowanego ucznia. Jeżeli lekarz stwierdzi konieczność hospitalizacji, rodzice jadą razem z dzieckiem do szpitala. Jeżeli rodzice nie przybędą do szkoły przed odjazdem karetki pogotowia, razem z uczniem jedzie do szpitala dyrektor lub pracownik szkoły wskazany przez dyrektora i powiadamia o tym jego rodziców.
11. Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy organizowanej poza terenem szkoły, wszystkie stosowne decyzje podejmuje opiekun grupy, odpowiada za nie i powiadamia właściwe służby (pogotowie ratunkowe, policję). O zdarzeniu niezwłocznie informuje rodziców poszkodowanego ucznia i dyrektora szkoły.

IX. Uszkodzenie lub zniszczenie mienia szkolnego przez ucznia

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły będący świadkiem zdarzenia podejmuje interwencję mającą na celu powstrzymanie dalszych działań sprawcy, a następnie powiadamia wychowawcę.
2. Wychowawca we współpracy z psychologiem/pedagogiem szkolnym przeprowadza rozmowę dyscyplinującą ze sprawcą zdarzenia, informuje rodziców ucznia o zdarzeniu i przekazuje sprawę dyrektorowi, który ustala sposób i termin naprawienia szkody.

3. W przypadku stwierdzenia dużej szkody dyrektor podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji.
4. W przypadku nieznanego sprawcy, osoba stwierdzająca uszkodzenie mienia przekazuje sprawę dyrektorowi.

X. Kradzież na terenie szkoły

Szkoła nie ponosi odpowiedzialności za przedmioty wartościowe, nie związane z procesem dydaktyczno-wychowawczo-opiekuńczym (telefony komórkowe, zegarki, biżuterię, gry elektroniczne, zabawki itp.). Przedmioty te uczeń przynosi do szkoły na własną odpowiedzialność.

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem kradzieży lub otrzyma informację o kradzieży, przeprowadza z poszkodowanym i świadkami rozmowę w celu ustalenia okoliczności zdarzenia. Podejmuje działania zmierzające do zwrotu skradzionej rzeczy poszkodowanemu. Ma prawo zażądać od stwierdzonego/domniemanego sprawcy kradzieży zwrotu przywłaszczonej rzeczy, pokazania zawartości kieszeni, plecaka i szafki w obecności innego pracownika szkoły.
2. Nauczyciel, który podjął wstępną interwencję, przekazuje informację o zdarzeniu wychowawcy poszkodowanego i sprawcy.
3. Wychowawca we współpracy z pedagogiem/psychologiem szkolnym kontynuuje wyjaśnianie okoliczności zdarzenia.
4. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców sprawcy zdarzenia.
5. Wychowawca i pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowę ze sprawcą zdarzenia w obecności rodziców, informują o konsekwencjach, jakie uczeń poniesie i doprowadzają do zadośćuczynienia poszkodowanemu w kradzieży.
6. Wychowawca informuje rodziców poszkodowanego ucznia o decyzjach podjętych przez szkołę w związku ze sprawą.
7. O przypadkach kradzieży o znacznej wartości lub powtarzających się kradzieżach wychowawca informuje dyrektora szkoły.
8. Dyrektor zawiadamia policję, która przejmuje sprawę.
9. Wychowawca powiadamia o zdarzeniu rodziców sprawcy i poszkodowanego ucznia.

XI. Posiadanie przez ucznia substancji psychoaktywnych

1. Gdy nauczyciel lub inny pracownik szkoły zauważy lub otrzyma informację, że dany uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyki lub dopalacze, odizolowuje podejrzanego od pozostałych uczniów w klasie i powiadamia wychowawcę, a w dalszej kolejności dyrektora i pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Wychowawca, w obecności pedagoga/psychologa żąda, aby uczeń przekazał mu podejrzaną substancję, pokazał zawartość kieszeni, plecaka lub szafki (żadnemu pracownikowi szkoły nie wolno samodzielnie przeszukać rzeczy ucznia).
3. Po oddaniu przez ucznia podejrzonej substancji, wychowawca lub pedagog/psycholog szkolny deponuje substancję w gabinecie dyrektora.

4. Pedagog/psycholog szkolny w rozmowie z uczniem ustala, czy substancja jest narkotykiem lub dopalaczem i w jaki sposób oraz od kogo uczeń ją nabył.
5. Dyrektor szkoły powiadamia o zdarzeniu policję i przekazuje jej podejrzaną substancję.
6. Wychowawca wzywa rodziców do natychmiastowego stawiennictwa w szkole.
7. Wychowawca oraz pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowę z uczniem i jego rodzicami oraz informują o konsekwencjach dla ucznia.
8. Pedagog/psycholog obejmują ucznia działaniami profilaktycznymi.
9. Pedagog/psycholog udziela wsparcia rodzicom ucznia. Proponuje im działania profilaktyczne w zakresie rozpoznawania sygnałów ostrzegawczych oraz posiadania i rozprowadzania środków odurzających bądź specjalistyczne, np. uczestnictwo w warsztatach umiejętności wychowawczych.
10. W przypadku, gdy uczeń odmawia przekazania substancji i pokazania zawartości kieszeni, plecaka lub szafki, rewizję przeprowadza policja w obecności rodziców.

XII. Używanie przez ucznia substancji psychoaktywnych

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który zauważy lub otrzyma informację, że dany uczeń jest pod wpływem alkoholu lub środków odurzających, niezwłocznie powiadamia o zdarzeniu wychowawcę, pielęgniarkę i/lub pedagoga/psychologa. Odizolowuje ucznia od pozostałych uczniów w klasie i zapewnia mu bezpieczeństwo.
2. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły przekazuje ucznia pod opiekę pielęgniarki/pedagoga/psychologa szkolnego i powiadamia dyrektora o zaistniałej sytuacji.
3. Wychowawca informuje o fakcie rodziców ucznia i zobowiązuje ich do niezwłocznego odebrania dziecka ze szkoły.
4. Wychowawca i pedagog/psycholog szkolny:
 - informują rodziców o obowiązującej w szkole procedurze postępowania w przypadku rozpoznania odurzenia ucznia substancjami psychoaktywnymi,
 - zobowiązują rodziców do pomocy dziecku w zaprzestaniu odurzania się, wskazują działania i instytucje mogące służyć pomocą w zaistniałej sytuacji,
 - opracowują działania profilaktyczne do zrealizowania z uczniem,
 - udzielają mu pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
 - uświadamiają konsekwencje zdrowotne i prawne zażywania substancji psychoaktywnych,
 - monitorują i ewaluują efekty oddziaływań profilaktycznych.
5. W przypadku odmowy lub niemożności skontaktowania się z rodzicami, dyrektor zawiadamia policję.
6. W przypadku, gdy istnieje podejrzenie zagrożenia zdrowia i życia ucznia, pielęgniarka/pedagog/psycholog/dyrektor szkoły wzywa karetkę pogotowia.

7. W sytuacji, gdy nauczyciel lub inny pracownik szkoły zauważy lub otrzyma informację, że dany uczeń pali papierosy, nakazuje uczniowi ich zwrot i informuje o zdarzeniu wychowawcę.
8. Wychowawca powiadamia o zdarzeniu rodziców.
9. Wychowawca i pedagog/psycholog szkolny przeprowadzają z uczniem rozmowę dyscyplinującą i profilaktyczną w obecności rodziców.

XIII. Nagła niedyspozycja zdrowotna

Nagła niedyspozycja zdrowotna – gorączka, dolegliwości żołądkowe, dolegliwości bólowe, duszności, krótkotrwałe omdlenia i zasłabnięcia.

1. Nauczyciel prowadzący zajęcia lub nauczyciel dyżurujący dokonuje wstępnej oceny sytuacji, zapewnia uczniowi opiekę i udziela pierwszej pomocy. Poprzez innego nauczyciela, ucznia lub telefonicznie informuje o zdarzeniu sekretariat szkoły i wzywa pielęgniarkę szkolną.
2. Pielęgniarka określa stan zdrowia ucznia, informuje wychowawcę i rodziców o zdarzeniu.
3. Rodzice obowiązkowo odbierają dziecko ze szkoły w możliwie najkrótszym czasie.
4. Gdy istnieje obawa, że zagrożone jest zdrowie lub życie ucznia, nauczyciel prowadzący zajęcia lub dyżurujący wzywa karetkę pogotowia, zawiadamia pielęgniarkę szkolną i dyrektora.
5. Dyrektor lub osoba wskazana przez dyrektora powiadamia o zdarzeniu rodziców ucznia i wzywa ich do szkoły.
6. Uczeń pozostaje pod opieką pielęgniarki, wychowawcy lub innego nauczyciela wyznaczonego przez dyrektora do momentu odebrania go przez rodziców lub przyjazdu karetki pogotowia.

XIV. Próba samobójcza na terenie szkoły lub poza szkołą

Każdy pracownik szkoły ma obowiązek zareagowania na jakikolwiek sygnał o ryzyku zachowania autodestrukcyjnego u ucznia, na niepokojące zachowania ucznia mogące wskazywać na zamiary samobójcze. W przypadku zaobserwowania lub otrzymania informacji, że uczeń planuje podjąć lub podjął próbę samobójczą, powinien niezwłocznie poinformować o tym dyrektora szkoły.

Do zachowań, które mogą wskazywać na zamiary samobójcze należą m.in.:

- mówienie wprost lub pośrednio o samobójstwie, pisanie listów pożegnalnych,
- zainteresowanie się tematyką śmierci, umierania,
- gromadzenie leków, potrzebnych przedmiotów, narzędzi,
- mówienie o poczuciu beznadziejności, bezradności, braku nadziei,
- długotrwały stan smutku, przygnębienia,

- unikanie kontaktów, izolacja, zamykanie się w sobie,
- rezygnacja z zajęć, które wcześniej sprawiały uczniowi przyjemność,
- okaleczanie się, autoagresja,
- duża zmienność nastroju, emocji,
- wyraźne zmiany w zachowaniu i funkcjonowaniu w szkole i w domu,
- oskarżanie się, poczucie winy i ciężaru dla innych.

Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia, wychowawca, psycholog i pedagog szkolny podejmują odpowiednie działania interwencyjne:

- przeprowadzają analizę sytuacji szkolnej i rodzinnej ucznia,
- kontaktują się z rodzicami w celu ustalenia przyczyn niepokojących zmian w zachowaniu ucznia,
- przekazują informację dyrektorowi szkoły, jeśli wspólne ustalenia potwierdzają obawy o zagrożeniu,
- ustalają z rodzicami zasady wzajemnych kontaktów, proponują objęcie ucznia pomocą psychologiczno-pedagogiczną na terenie szkoły lub poza nią.

Postępowanie w przypadku posiadania informacji, że uczeń zamierza popełnić samobójstwo

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który otrzymał informację o zamiarze popełnienia samobójstwa przez ucznia, stara się jak najszybciej go odnaleźć.
2. Po odnalezieniu ucznia nie pozostawia go samego i próbuje przeprowadzić w ustronne, bezpieczne miejsce. Informuje o zdarzeniu wychowawcę i psychologa/pedagoga szkolnego.
3. Wychowawca powiadamia o zdarzeniu dyrektora szkoły.
4. Po zdiagnozowaniu sytuacji zagrożenia (jeśli jest to konieczne), wychowawca lub psycholog/pedagog wzywa pogotowie ratunkowe i informuje rodziców o zaistniałej sytuacji.
5. Psycholog/pedagog szkolny obejmuje ucznia indywidualną opieką psychologiczną i psychoterapeutyczną. Jeśli uzna, że zachodzi taka potrzeba, zaleca rodzicom konieczność skontaktowania się z psychiatrą.

Postępowanie w przypadku podjęcia przez ucznia próby samobójczej

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły po otrzymaniu informacji o próbie samobójczej ucznia, stara się natychmiast go odnaleźć.
2. Po odnalezieniu ucznia nie pozostawia go samego i usuwa przedmioty umożliwiające ponowienie próby. Stara się dyskretnie przeprowadzić go w bezpieczne, ustronne miejsce i udziela mu pierwszej pomocy.

3. Wzywa pielęgniarkę szkolną lub pogotowie ratunkowe. Stara się, żeby interwencja służb przebiegała dyskretnie.
4. Powiadamia o zdarzeniu wychowawcę, psychologa/pedagoga szkolnego i dyrektora szkoły.
5. Wychowawca niezwłocznie zawiadamia rodziców o zdarzeniu i wzywa ich do natychmiastowego odebrania dziecka ze szkoły.
6. Dyrektor informuje radę pedagogiczną o próbie samobójstwa pod rygorem tajemnicy służbowej w celu podjęcia wspólnych działań oraz obserwacji zachowania ucznia przez wszystkich nauczycieli po jego powrocie do szkoły.
7. Psycholog/pedagog szkolny planuje dalszą strategię działania w oparciu o zalecenia specjalisty (psychiatry), które mają na celu zapewnienie uczniowi bezpieczeństwa w szkole, a także atmosfery życzliwości i wsparcia. Przekazuje rodzicom informacje o możliwościach uzyskania pomocy psychologiczno-pedagogicznej poza szkołą.
8. Jeśli próba samobójcza ma miejsce poza szkołą, a rodzic poinformował szkołę, psycholog/pedagog przeprowadza rozmowę wspierającą z rodzicami oraz przekazuje im informacje dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej.
9. Dalsze postępowanie jak w pkt. 6 i 7.
10. W przypadku śmierci samobójczej dokonanej na terenie szkoły, dyrektor niezwłocznie kontaktuje się ze służbami medycznymi, rodzicami ucznia, policją, prokuraturą, organem prowadzącym szkołę i organem nadzoru pedagogicznego. Podejmuje decyzję o dalszej organizacji pracy szkoły w danym dniu. Organizuje wsparcie psychologiczne dla uczniów i nauczycieli.
11. W przypadku śmierci samobójczej dokonanej poza szkołą, dyrektor powiadamia organ prowadzący szkołę i organ nadzoru pedagogicznego. Organizuje wsparcie psychologa/pedagoga w środowisku rówieśniczym ucznia i nauczycieli.
12. Wychowawca przekazuje informacje o śmierci ucznia na forum klasy. Przekazywany komunikat należy ograniczyć do minimum.

Postępowanie w przypadku powrotu ucznia do szkoły po powziętej próbie samobójczej lub dłuższym pobycie w szpitalu (zaburzenia psychiczne)

1. Warunkiem powrotu do szkoły jest dostarczenie zaświadczenia od lekarza psychiatry o braku przeciwwskazań do uczenia się dziecka na terenie szkoły w grupie klasowej.
2. Psycholog/pedagog we współpracy z wychowawcą otacza ucznia opieką psychologiczno-pedagogiczną. Utrzymuje kontakt z rodzicami i – jeśli widzi taką konieczność – wskazuje miejsca, w których możliwe jest skorzystanie z terapii i fachowej opieki specjalistów.
3. Jeśli istnieją przesłanki, które mogą świadczyć o pogorszeniu zdrowia ucznia, psycholog/pedagog lub wychowawca informuje o nich rodziców.
4. Rodzice mają obowiązek odebrać swoje dziecko ze szkoły jak najszybciej i udać się z nim do specjalisty.

5. Po każdej kolejnej interwencji rodzice zobowiązani są do przedstawienia zaświadczenia od lekarza o braku przeciwwskazań do kontynuowania przez dziecko nauki w szkole.

XV. Wagary, powtarzające się nieusprawiedliwione nieobecności na lekcjach

• Ucieczka ucznia ze szkoły w czasie zajęć lekcyjnych i pozalekcyjnych

1. Nauczyciel, który stwierdził fakt ucieczki ucznia ze szkoły, odnotowuje nieobecność w dzienniku elektronicznym i powiadamia wychowawcę.
2. Wychowawca informuje dyrektora i rodziców o zaistniałej sytuacji.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowę z uczniem i jego rodzicami. Ustala przyczyny ucieczki z lekcji i przekazuje informację o konsekwencjach takiego postępowania.
4. Jeśli problem się powtarza, wychowawca informuje pedagoga/psychologa szkolnego, który przeprowadza rozmowę z uczniem w obecności rodziców.
5. W przypadku braku poprawy zachowania lub braku zainteresowania ze strony rodziców pedagog/psycholog szkolny – w porozumieniu z dyrektorem – podejmuje inne, przewidziane prawem czynności.
6. Powtarzające się ucieczki dyrektor szkoły zgłasza do sądu rodzinnego.

• Opuszczenie terenu szkoły podczas przerwy

1. Nauczyciel, który otrzymał informację, że uczeń opuścił teren szkoły podczas przerwy, niezwłocznie powiadamia o sytuacji sekretariat, a w dalszej kolejności wychowawcę.
2. Dyrektor lub osoba upoważniona powiadamia o zdarzeniu rodziców.
3. Wychowawca przeprowadza z uczniem rozmowę i informuje go o konsekwencjach takiego postępowania.

• Nieusprawiedliwione nieobecności w szkole

Zgodnie ze Statutem Szkoły, rozdział 8, § 32, ust. 13 wszystkie nieobecności ucznia rodzice zobowiązani są usprawiedliwić przez dziennik elektroniczny w terminie siedmiu (7) dni od ustania nieobecności.

1. Wychowawca, w przypadku opuszczania przez ucznia pojedynczych lekcji lub całych dni bez usprawiedliwienia, każdorazowo informuje rodziców o absencji i ustala przyczynę nieobecności.
2. Wychowawca przeprowadza rozmowę z uczniem i jego rodzicami. Przekazuje informację o konsekwencjach opuszczania zajęć lekcyjnych.
3. Jeżeli sytuacja się powtarza, dyrektor szkoły wzywa rodziców na rozmowę w celu wyjaśnienia sytuacji i poinformowania o konsekwencjach prawnych wynikających z braku realizacji obowiązku szkolnego.

4. Jeżeli podjęte działania nie przynoszą pozytywnego skutku, dyrektor szkoły kieruje sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego.

XVI. Oddalenie się ucznia od grupy w czasie wycieczki szkolnej na terenie miasta i poza miejscem zamieszkania

1. Kierownik wycieczki ustala okoliczności oddalenia i podejmuje natychmiastowe poszukiwania zaginionego ucznia. Grupa z opiekunami pozostaje w ustalonym miejscu do czasu odnalezienia zaginionego.
2. Po odnalezieniu ucznia kierownik wycieczki:
 - wyjaśnia przyczyny, które doprowadziły do takiej sytuacji,
 - uświadamia uczniowi konsekwencje jego zachowania,
 - jeśli oddalenie było nieświadome, przypomina uczniowi regulamin wycieczki i udziela mu upomnienia,
 - jeżeli oddalenie było świadome, przypomina regulamin wycieczki i informuje ucznia o konsekwencjach,
 - informuje o zdarzeniu rodziców i dyrektora szkoły.
3. Jeśli poszukiwania ucznia są bezskuteczne, kierownik wycieczki informuje rodziców, policję i dyrektora szkoły.

XVII. Samowolne oddalenie się ucznia ze świetlicy szkolnej

1. Nauczyciel świetlicy ustala okoliczności oddalenia i podejmuje natychmiastowe poszukiwania zaginionego ucznia.
2. Po odnalezieniu ucznia nauczyciel świetlicy udziela mu upomnienia i informuje o konsekwencjach złamania zasad regulaminu świetlicy. O zaistniałym fakcie powiadamia rodziców oraz wychowawcę klasy.
3. W przypadku nieodnalezienia ucznia, nauczyciel świetlicy informuje o fakcie rodziców, policję i dyrektora szkoły.
4. Jeżeli zachowanie powtarza się, nauczyciel świetlicy informuje wychowawcę, który – w porozumieniu z rodzicami – podejmuje działania zapobiegawcze.

XVIII. Nieodebranie ucznia ze świetlicy szkolnej/brak kontaktu z rodzicami

1. Nauczyciel świetlicy kontaktuje się telefonicznie z rodzicami ucznia, ustala przyczyny zdarzenia i zapewnia uczniowi opiekę do czasu ich przybycia. Przypomina rodzicom, że są zobowiązani do punktualnego odbioru dziecka ze świetlicy.
2. W przypadku braku kontaktu z rodzicami, a nieobecność rodziców przedłuża się do 30 minut po zamknięciu świetlicy, nauczyciel świetlicy powiadamia o fakcie dyrektora szkoły.
3. Dyrektor szkoły lub nauczyciel świetlicy zawiadamia policję.

4. Jeżeli sytuacja powtarza się lub dziecko zostało umieszczone w placówce interwencyjnej przez policję, dyrektor zawiadamia sąd rodzinny.

XIX. Uczeń sprawiający trudności wychowawcze

1. Wychowawca przeprowadza rozmowę z uczniem i jego rodzicami. Informuje rodziców o trudnościach wychowawczych dotyczących ich dziecka i zobowiązuje do współpracy.
2. W przypadku utrzymujących się trudności wychowawczych z uczniem, wychowawca zwraca się o pomoc i wsparcie do psychologa/pedagoga szkolnego. Uczeń zostaje objęty pomocą psychologiczno-pedagogiczną na terenie szkoły.
3. W razie potrzeby uczeń może być kierowany na badania do poradni psychologiczno-pedagogicznej lub innej poradni specjalistycznej w celu diagnozy trudności wychowawczych.
4. W przypadku braku zgody rodziców na badania w poradni psychologiczno-pedagogicznej lub innej specjalistycznej, wychowawca postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.
5. Na zebraniu rady pedagogicznej wychowawca zapoznaje nauczycieli z zaistniałym problemem, przedstawia dotychczasowe działania wobec ucznia i ustala dalsze sposoby postępowania.

XX. Zachowania agresywne ucznia lub osoby dorosłej

• Zachowania agresywne ucznia wobec rówieśników

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem zdarzenia, natychmiast podejmuje działania mające na celu przerwanie agresywnych zachowań. W sposób stanowczy i zdecydowany przekazuje uczestnikom zdarzenia, że nie wyraża zgody na takie zachowanie. W razie potrzeby rozdziela bijących się uczniów i uniemożliwia im dalszy kontakt. Informuje o zdarzeniu wychowawcę.
2. Wychowawca przeprowadza z uczniami rozmowę mającą na celu wyjaśnienie okoliczności zdarzenia. W uzasadnionych przypadkach informuje o zdarzeniu pedagoga/psychologa szkolnego.
3. Wychowawca we współpracy z pedagogiem/psychologiem szkolnym uświadamia uczniom skutki niewłaściwego/niebezpiecznego zachowania. Zawiera ze sprawcą zdarzenia umowę dotyczącą poprawy zachowania, uzgadnia wraz z nim formę zadośćuczynienia ofierze przemocy, wymierza karę dostosowaną do zaistniałej sytuacji i informuje o dalszych konsekwencjach w przypadku braku poprawy zachowania.
4. Wychowawca informuje rodziców uczestników zdarzenia o zaistniałej sytuacji i podjętych przez szkołę działaniach.
5. Pedagog/psycholog szkolny udziela specjalistycznej pomocy ofierze przemocy, wskazuje, jak należy radzić sobie w przypadku agresywnych zachowań innych uczniów.
6. Pedagog/psycholog szkolny przeprowadza rozmowę ze świadkami zdarzenia, przypomina im normy postępowania i sposoby reagowania w podobnych sytuacjach.

7. Jeżeli zachowania agresywne powtarzają się, pedagog/psycholog szkolny podejmuje inne działania:
 - przeprowadza rozmowę interwencyjną w obecności rodziców i policjanta ds. nieletnich,
 - wnioskuje o zwołanie zespołu wychowawczego, który ustala dalszą strategię działań.
8. W sytuacji, gdy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, psycholog/pedagog szkolny, w porozumieniu z dyrektorem i wychowawcą ucznia, kieruje wnioskiem do sądu rodzinnego o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.
9. W sytuacjach wyjątkowych (uszkodzenie ciała, zagrożenie życia) dyrektor szkoły wzywa karetkę pogotowia i bezzwłocznie powiadamia o zdarzeniu policję.

- **Zachowania agresywne ucznia wobec nauczyciela, pracownika szkoły lub innych osób dorosłych przebywających w szkole**

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem zdarzenia lub otrzymał o nim informację, powiadamia o zdarzeniu wychowawcę.
2. Wychowawca ustala przebieg zajęcia i świadków zdarzenia.
3. Wychowawca powiadamia o zdarzeniu pedagoga/psychologa szkolnego.
4. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców. W obecności pedagoga/psychologa szkolnego informuje ich o zdarzeniu i działaniach podjętych wobec ucznia.
5. W uzasadnionych przypadkach dyrektor zwołuje radę pedagogiczną, która ustala dalszą strategię działań.
6. Dyrektor zawiadamia policję na wniosek poszkodowanego.
7. W sytuacji wyjątkowej (zagrożenie życia, nieobecność dyrektora, zajęcia popołudniowe), nauczyciel lub inny pracownik szkoły niezwłocznie zawiadamia policję o zdarzeniu.

- **Zachowania agresywne pracowników lub innych osób dorosłych przebywających na terenie szkoły wobec ucznia**

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem zdarzenia lub otrzymał o nim informację, podejmuje próbę przerwania zachowania agresywnego i wstępnie rozpoznaje okoliczności zdarzenia.
2. Powiadamia dyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji.
3. W przypadku, gdy osoba dorosła nie zaprzestaje agresywnego zachowania, dyrektor szkoły zawiadamia policję.
4. Dyrektor szkoły powiadamia o zdarzeniu rodziców poszkodowanego ucznia.
5. W sytuacji wyjątkowej (zagrożenie życia, nieobecność dyrektora, zajęcia popołudniowe) nauczyciel lub inny pracownik szkoły niezwłocznie powiadamia policję.
6. Jeśli zachowania agresywne wykazuje pracownik szkoły, dyrektor podejmuje wobec niego działania przewidziane prawem i informuje o nich rodziców poszkodowanego ucznia.

XXI. Czyn karalny popełniony przez ucznia

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich zawiera przepisy dotyczące postępowania w sprawach o czyny karalne w stosunku do osób, które dopuściły się takiego czynu po ukończeniu 13 lat, ale nie ukończyły lat 17.

Przewidziane w ustawie działania przewiduje się w wypadkach, gdy nieletni wykazuje przejawy demoralizacji lub dopuści się czynu karalnego.

Przez „czyn karalny” rozumie się czyn zabroniony przez ustawę: przestępstwo lub przestępstwo skarbowe albo wykroczenie określone w artykułach tej ustawy:

- 51 – zakłócenie porządku publicznego,
- 69 – niszczenie i uszkodzenie znaków umieszczonych przez organ państwowy,
- 74 – uszkodzenie znaków lub urządzeń zapobiegających niebezpieczeństwu,
- 76 – rzucanie kamieniami w pojazd będący w ruchu,
- 85 – samowolna zamiana znaków lub sygnatów drogowych,
- 87 – prowadzenie pojazdów przez osobę będącą po spożyciu alkoholu,
- 119 – kradzież lub przywłaszczenie mienia o wartości do 250 zł,
- 122 – zniszczenie lub uszkodzenie mienia, jeśli szkoda nie przekracza 250 zł.

• Sprawca czynu karalnego

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem popełnienia przez ucznia czynu karalnego lub dostrzegł zagrożenie, niezwłocznie informuje o nim dyrektora, a w dalszej kolejności wychowawcę. Zabezpiecza ewentualne dowody przestępstwa lub przedmioty pochodzące z przestępstwa w celu przekazania policji.
2. Dyrektor, w porozumieniu z wychowawcą, ustala okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia. Powiadamia o zdarzeniu pedagoga/psychologa szkolnego, wzywa do szkoły policję i rodziców ucznia.
3. Pedagog/psycholog opiekuje się uczniem do czasu przybycia policji. Jest obecny podczas wykonywania przez policję czynności przewidzianych prawem.
4. W sytuacjach wyjątkowych (zagrożenie życia, nieobecność dyrektora i pedagoga/psychologa w godzinach zajęć popołudniowych w szkole, zajęć poza szkołą), nauczyciel będący świadkiem zdarzenia bezzwłocznie powiadamia o przestępstwie policję.
5. Dyrektor szkoły zwołuje zebranie rady pedagogicznej, która podejmuje wobec sprawcy zdarzenia działania zgodne ze Statutem Szkoły.
6. O ustaleniach rady pedagogicznej dyrektor szkoły informuje rodziców sprawcy czynu karalnego.

• Ofiara czynu karalnego

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem popełnienia czynu karalnego przez ucznia lub dostrzegł zagrożenie, udziela poszkodowanemu pierwszej pomocy lub zapewnia jej udzielenie. Wzywa pielęgniarkę, a w razie konieczności karetkę pogotowia.
2. Świadek zdarzenia niezwłocznie powiadamia o sytuacji dyrektora szkoły, a w dalszej kolejności wychowawcę.

3. Dyrektor niezwłocznie zawiadamia o zdarzeniu rodziców ucznia – ofiary czynu karalnego i wzywa policję, szczególnie w przypadku, kiedy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.
4. Psycholog/pedagog szkolny udziela wsparcia psychologiczno-pedagogicznego uczniowi – ofierze czynu karalnego.
5. Dyrektor zwołuje radę pedagogiczną, która podejmuje decyzję dotyczącą konsekwencji, jakie poniesie sprawca zdarzenia.
6. Dyrektor szkoły informuje rodziców poszkodowanego ucznia o decyzji rady pedagogicznej.

XXII. **Przemoc fizyczna i/lub psychiczna w rodzinie**

1. Nauczyciel, który podejrzewa, że uczeń jest ofiarą przemocy domowej informuje o tym fakcie wychowawcę, a wychowawca psychologa/pedagoga szkolnego.
2. Psycholog/pedagog szkolny przeprowadza z uczniem rozmowę. Jeśli jest taka możliwość, prosi pielęgniarkę szkolną o pomoc w dokonaniu wywiadu lub podejmuje inne – przewidziane prawem czynności – zmierzające do rozpoznania sprawy.
3. Psycholog/pedagog szkolny, w porozumieniu z dyrektorem i w jego obecności, przeprowadza rozmowę z rodzicami ucznia. Informuje ich o podejrzeniu stosowania wobec dziecka przemocy i niedostatecznej nad nim opieki. Uprzedza o konsekwencjach takiego postępowania i wskazuje formy pomocy.
4. Psycholog/pedagog szkolny sporządza notatkę z przeprowadzonej rozmowy, którą podpisują rodzice ucznia.
5. Jeżeli podejrzenia potwierdzają się lub istnieje obawa, że uczeń jest ofiarą przemocy domowej, psycholog/pedagog szkolny – w porozumieniu z dyrektorem – informuje policję i sąd rodzinny. W przypadku rodziny objętej dozorem, o swoich podejrzeniach niezwłocznie informuje kuratora rodziny.

XXIII. **Cyberprzemoc**

Cyberprzemoc to przemoc z użyciem technologii informacyjno-komunikacyjnych, głównie Internetu oraz telefonów komórkowych. Podstawowe formy zjawiska to nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających, kompromitujących informacji, zdjęć, filmów oraz podszywanie się w sieci pod kogoś wbrew jego woli. Do działań określanych mianem cyberprzemocy wykorzystywane są głównie: poczta elektroniczna, czaty, komunikatory, strony internetowe, blogi, media społecznościowe, grupy dyskusyjne, SMS i MMS.

1. Jeśli wiedzę o przypadku cyberprzemocy posiada nauczyciel niebędący wychowawcą, powinien przekazać tę informację wychowawcy klasy i dyrektorowi szkoły.
2. Wychowawca oraz psycholog/pedagog szkolny przeprowadzają rozmowę z ofiarą przemocy, ustalają okoliczności uzyskania przez ofiarę dostępu do treści dla niego niepożądanych, otaczają opieką i okazują wsparcie.

3. Dyrektor powiadamia rodziców ofiary przemocy o zdarzeniu, uzgadnia z nimi podejmowane działania i formy wsparcia dziecka.
4. Rodzice zabezpieczają dowody związane z aktem cyberprzemocy (np. kopia materiałów, data i czas otrzymania materiałów, dane nadawcy, adresy stron www, historię połączeń itd.).
5. Psycholog/pedagog szkolny oraz wychowawca udzielają wsparcia psychologiczno-pedagogicznego ofierze przemocy. Podejmują działania profilaktyczne mające na celu niedopuszczenie do eskalacji tego typu zachowań.
6. Psycholog/pedagog szkolny we współpracy z wychowawcą przeprowadza rozmowę z uczniem – sprawcą cyberprzemocy na temat jego zachowania:
 - omawia przyczyny zajścia, poszukuje rozwiązań sytuacji konfliktowej,
 - daje uczniowi jasny i zdecydowany komunikat o tym, że szkoła nie akceptuje żadnych form przemocy,
 - uzmysławia mu szkodliwość prowadzonych przez niego działań,
 - omawia z nim skutki jego postępowania i informuje o konsekwencjach, jakie poniesie,
 - zobowiązuje ucznia do zaprzestania swojego działania i usunięcia z sieci szkodliwych materiałów,
 - określa sposób zadośćuczynienia wobec ofiary przemocy,
 - jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, rozmawia z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy.
7. Dyrektor wzywa do szkoły rodziców sprawcy cyberprzemocy. We współpracy z wychowawcą informuje ich o zdarzeniu, zapoznaje z materiałem dowodowym, przekazuje decyzję w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka. W miarę możliwości stara się pozyskać rodziców do współpracy i ustalić jej zasady.
8. Jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania, dyrektor szkoły powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny.
9. Wychowawca, we współpracy z psychologiem/pedagogiem szkolnym, informuje rodziców ofiary przemocy o podjętych przez szkołę krokach w związku z zaistniałą sytuacją, formach pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej dziecku przez szkołę, a także – jeśli jest to wskazane – proponuje rodzicom i dziecku pomoc specjalisty poza szkołą.
10. Po zakończeniu interwencji, wychowawca wspólnie z psychologiem/pedagogiem szkolnym monitoruje sytuację ucznia, który doznał przemocy. Obserwuje, jak sobie radzi w grupie po ujawnieniu incydentu przemocy i kontroluje, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy.
11. Jeżeli ustalenie sprawcy wydaje się niemożliwe, a w ocenie rady pedagogicznej jest konieczne, dyrektor bezwzględnie zgłasza sprawę policji.

XXIV. Korzystanie przez ucznia z telefonu komórkowego lub innych urządzeń elektronicznych na terenie szkoły

W szkole obowiązuje zakaz korzystania przez uczniów telefonów komórkowych, iPadów (poza zajęciami, na których nauczyciel uzna, że są narzędziem pracy), smartwatchy oraz innych

urządzeń elektronicznych. Urządzenia te mają być wyłączone i schowane do szafek lub plecaka. W sytuacjach szczególnych nauczyciel może udzielić zgody na skorzystanie przez ucznia z telefonu komórkowego.

1. Wychowawcy informują uczniów na początku roku szkolnego, a rodziców w czasie pierwszego zebrania o warunkach przechowywania i korzystania z telefonów komórkowych oraz innych urządzeń elektronicznych podczas pobytu dziecka w szkole.
2. Nauczyciel, który stwierdził, że uczeń nie przestrzega umowy dotyczącej przechowywania i korzystania z telefonu komórkowego lub innych urządzeń elektronicznych, ustnie upomina ucznia i nakazuje mu wyłączenie i schowanie urządzenia.
3. Notoryczne niestosowanie się do zasad przechowywania i korzystania z wyżej wymienionych urządzeń skutkuje powiadomieniem rodziców i obniżeniem śródsesemestralnej oceny zachowania.
4. Szkoła nie ponosi odpowiedzialności za kradzież i uszkodzenie telefonu komórkowego oraz innych urządzeń elektronicznych będących własnością ucznia, z których korzysta na terenie szkoły.